

Anstalten skal være saaledes, at den dels skal være Eksternat, dels et Internat, og det vil sige, at der omtrent kommer et Halvhundrede til hver Afdeling, forsaavidt Anstalten skal optage 100. Det første Aar skulle de da være paa Anstalten, senere, naar de blive ældre, og det er af større Vigtighed, at de tillige komme i Berøring med Folk, som ikke forstaa dem, altsaa med talende Mennesker — hvad der jo er af stor Betydning, naar de skulle lære at tale — er det nødvendigt at sende dem til Pleieforældre. Naar de ere saa meget ældre, er Faren ved at faae dem anbragte hos Pleieforældre ikke saa stor, thi saa ere de kjendte med Anstalten og Omgivelserne og ville fortaae at klage. Derjom det skulde træffe sig — hvad man jo selv, naar Anstalten lides bedst, ikke ret vel kan undgaa — at enkelte af dem kom til Pleieforældre, som ere mindre gode. Derfor tror jeg, at det af tekniske Grunde er nødvendigt, at Anstalten skal være et Eksternat, d. v. s., at Børnene sendes ud til Pleieforældre, men af humane, rent menneskelige Grunde tror jeg tillige, at det er rigtigt, at den tillige bliver et Internat, hvor Børnene kunne være i de første Aar. Brede Medlemmer ville have set af den foreliggende Betænkning, at Omkostningerne ere omtrent ens. Man maa forresten forundre sig over, at man ved Anstalten heinde i Kjøbenhavn er istand til at underholde Eleverne, baade med Ryde, Klæder og Alt, Husleie undtaget, for henved 250 Kr. for et Barn. Man kunde jo ellers nære Tvivl om, at det var muligt at faae et Barn sat ud hos Pleieforældre for 250 Kr.; men det har vist sig ikke at være vanskeligt; Anstalten er i ethvert Fald istand til at gjøre det. Beføstningen vil altsaa ikke spille nogen Rolle, da det omtrent er lige dyrt; maaffe er det lidt dyrere at have dem hjemme, et Par Tjufinde Kroner, tror jeg, at det er oplyst i Betænkningen, at det er; men det er saa Lidt, at det ikke kan komme til at spille nogen Rolle. Alle disse Grunde, baade de humane, rent menneskelige og de tekniske Grunde tale altsaa for, at Anstalten bliver baade et Eksternat og Internat, og det er jo det, der ligger for her i Forslaget. — Det er nu den ene Del af Forslaget.

Den anden Del af Forslaget gaar ud paa at laane 80,000 Kr. til de Kællerste Anstalter. Naar dette Laan bliver givet, er det for Resten jo ikke ganske overensstemmende med det Laan, der blev givet ifjor til Anstalten for Uhelbredelige. Der var jo Betingelsen den, at først efter 10 Aars Forløb skulde der betales Renter, medens Betingelsen her er, at der skal svares i Renter og Afdrag 6 pCt., hvoraf de 4 pCt. ere Renter og Resten Afdrag. Betingelserne ere altsaa ugunstigere her, men det kan man jo ikke have Noget imod, idet man vel maa antage, at den paagjældende Mand er gaaet ind derpaa, naar han faar det Laan. Naar Staten skulde ønske at overtage

Anstalten, er der ogsaa Garantier for, at dette kan ske, og Staten skal da ikke give den paagjældende Mand nogen yderligere Erstatning; Betingelserne ere altsaa ikke for gunstige for ham. Jeg skal ikke iaar komme til at tale om denne Mand's Virksomhed; vi erkjende jo Alle, antager jeg, at han har haft en meget stor og fortjenstlig Indflydelse paa hele den Sags Gang og livlige Udvikling, og det er vistnok fuldstændig rigtigt, at han faar det Laan af 80,000 Kr. for at hans Anstalter kunne faae den Plads, de behøve, thi de Herrer, som have set hans Skolelokaler, maa erkjende, at der er Trang til en ny Bygning; en saadan Anstalt kan overhovedet neppe blive tilfredsstillende, inden den faar sin egen Bygning fra Først af. Naar dette Laan bliver givet, tror jeg, at Idiotsagen i det Hele taget, Forholdene med Hensyn til de Dødstumme og Landsvage, kort sagt alle Sider af Abnormsagen ere ordnede og afsluttede paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Der gives, som de Herrer ville vide, paa Finantsloven Beløb til Understøttelse, hvorved de Paagjældende, som trænge til det, kunne faae fornøden Understøttelse. Altsaa, dermed vil man have ordnet Dødstummesagen og Landsvagesagen og i ethvert Fald væsentlig have gjort Begyndelsen til, at de uheldbrelige Idioter kunne faae et Sted, hvor de kunne komme hen. Dette er slet ved Loven af 24de Mai 1879. Jeg tror saaledes, at man paa det Allernærmeste vil være naaet til det Standpunkt, som den Kommission, der i sin Tid var nedsat — jeg husker ikke, hvilket Aar — i Abnormsagen, overhovedet attraaede, men ad en nogen anden Vej, og jeg skal tilføje, ad en meget praktisk og hensigtsmæssig Vej. Her ville vi tillige naae det Gode, eftersom Sagen nu bliver, at vi faae baade en Statsanstalt, som kan være heldig for den rolige, menneskelige og humane Udvikling, men at vi tillige faae private Anstalter. Det var jo det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) talte om ved Jernbanesagen, at det var heldigt, at noget Saadant er i Hønderne baade paa Private og Staten, og der kan være Noget deri, thi de drive paa hverandre og lære af hverandre. Her maa det i alt Fald betragtes som meget heldigt, at der er baade private Anstalter og en Statsanstalt, en Statsanstalt, der kun behøver at tage de nødvendige økonomiske Hensyn, og som der altid vil udøves det tilbørlige Tilsyn med fra Administrationens Side, men hvor Levebrødet i alt Fald ikke er det Væsentlige, og tillige andre Anstalter, der ere rent private, hvor der er mere Livlighed, og hvor man mere kan tage Hensyn til, hvad man kan se i Diebløkket kan gaae, og hvor der kan følges hurtigt med Udviklingen i den Slags Sager. Dette vil vedligeholdes ved de private Anstalter, der opretholdes, men under tilbørligt Statstilsyn. Der kunde nok fra en anden Side være nogen Be-